

PRESENTAT EL SEGON ESPECTACLE DE L'«ILLA DE LA MEMÒRIA»

El Misanthrop, l'últim de Flotats

'El Misanthrop', obra escrita per Molière cap al final de la seva vida, s'ha estrenat a Barcelona. Cansat i deprimat, l'escriptor francès presenta en aquest text un personatge que rebutja la hipocresia de la societat i es refugia en la lectura.

Mercè Sarrias

Josep Ma. Flotats ha presentat al Teatre Poliorama de Barcelona el seu últim espectacle: *El Misanthrop*, de Molière. L'obra és la segona de la trilogia que l'actor i director presenta sota el nom de l'«Illa de la Memòria». L'«Illa de la Memòria» és un homenatge al director francès Jean Vilar i un repte personal. Josep Ma. Flotats s'enfronta amb tres personatges que marquen la maduresa d'un actor, els tres personatges que tot actor ja format desitja representar. El primer va ser *Lorenzaccio*, d'Alfred Musset, del qual el Teatre Lliure també va donar la seva versió. Ara arriba *El Misanthrop*, escrita per Molière ja cap al final de la seva vida, després del disgust que li va causar la prohibició de la seva obra anterior *Tartuf*. Cansat i deprimat, l'autor

ens presenta un personatge que rebutja la societat i es refugia en la lectura. Alceste, el Misanthrop, critica i pateix la societat falsa i hipòcrita de la cort. La mateixa amb què Molière s'anava enfrontant dia a dia. Però, paradoxalment, aquest ésser que rebutja els vicis, l'avorriments i la falsedat de la societat se sent atret i terriblement enamorat de Célime. Célime, cortjada per tots, la que troba el plaer només en els jocs de societat, en el xafardeig i en el galanteig... Una Célime que és retrat de la dona que estimava Molière, Armanda Béjart, una actriu voluble i sensible de gran bellesa.

La relació Alceste-Célime és l'eix central a l'obra amb un tema de fons: l'aïllament del Misanthrop i la corrupció de la societat. Alceste, lluitant inútilment contra una causa perduda, no deixa de tenir la seva cara antipàtica, pedant. Célime, per més que menti-

dera i falsa, no deixa de ser una persona atractiva, divertida.

L'obra transcorre en un espai de terra negra i brillant amb una gran presència plena de llibres al fons. Els cinc actes ens van desgranant un a un la trama, i les peces van encaixant. Philinte, l'amic d'Alceste, intenta inútilment encaminar-lo cap a Eliante, cosina de Célime, plena de virtuts i senzilla. El Misanthrop s'hi resisteix i aguanta desengany rere desengany. Perd finalment un inútil plet per no haver volgut participar en les intrigues de la cort i fer arribar les seves influències al jutge. Perd perquè, sabent-se innocent, vol intentar creure en la justícia, en la societat on viu, que finalment el defrauda. Tal com el defrauda Célime. Condemnat a l'exili, se separa de la societat i decideix viure en solitud. Molière va morir uns anys més tard, du-

rant la quarta representació d'*El malalt imaginari*.

El muntatge que presenta Josep Ma. Flotats aconsegueix fer arribar la peça al públic. Tant la seva actuació, com la de la resta de la companyia, sobretot Carme Elias en el paper de Célimèna, són esplèndides. Ja se sap que els clàssics, amb totes les dificultats que comporta en aquest cas el teatre en vers, són els clàssics i *El Misanthrop* és una obra que arriba al públic d'avui tan bé com al de fa tres-cents anys. Hi ha *Misanthrop* per estona.

La tercera obra de «L'Illa de la Memòria» és *Tot assajant Dom Juan*, segons el text de Brigitte Jacques. Un projecte que ara que *Lorenzaccio* i *El Misanthrop* es representaran alhora en dies alterns, és difícil de portar a terme.

En la presentació d'aquesta última obra, Josep Ma. Flotats no ha pogut evitar novament la polèmica. Aquesta vegada ha estat la traducció de la peça, a càrrec de Xavier Bru de Sala, actual director general de Promoció Cultural de la Generalitat. La incompatibilitat entre el càrrec i la traducció d'una obra que es representa en un teatre de la mateixa Generalitat, ha estat rebutjada per Xavier Bru de Sala. El director general de Promoció Cultural argumenta que quan va signar el contracte per la traducció encara no sabia

«El Misanthrop» és una obra que arriba bé al públic d'ara.

res del seu nomenament. El fet que ja hi hagués una traducció d'*El Misanthrop* realitzada per Joan Oliver, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, afegeix polèmica a l'afer.

D'altra banda, Josep Ma. Flotats, després del seu enfrontament amb el crític de teatre Joan de Sagarra, no s'ha volgut tornar a posar en contacte

amb els mitjans de comunicació. Amb motiu d'aquesta estrena ha consentit aparèixer només a Televisió Espanyola i a TV3 en unes breus entrevistes. El Teatre Poliorama no ha presentat cap dossier de l'obra i no es va fer sessió d'estrena per als mitjans. Se'ls ha facilitat, això sí, l'assistència a l'espectacle, posteriorment. □